

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma:

Kfv.I. 35.081/2026/3.

A tanács tagjai:

Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró

Dr. Figula Ildikó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes:

Felperes1

(Cím2.)

A felperes képviselője:

Dr. Tóth Ákos kamarai jogtanácsos

(Cím2.)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:
jogtanácsos

Dr. Prokajné dr. Mozga Ágnes Edit kamarai

(Cím1)

A per tárgya:

mulasztási per

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes 38. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla

4.Kf.700.356/2025/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2024. július 23. napján illegális fémkereskedelmi tevékenység gyanújával kapcsolatos közérdekű bejelentést tett a közérdekű bejelentések védett elektronikus rendszere útján. A fémkereskedelmi hatósági hatáskörrel rendelkező alperes 1682279935 számú iratban a panaszokról, közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló 2023. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Panasz tv.) 5. § (2) bekezdésére hivatkozással a felperest arról tájékoztatta, hogy a bejelentésre a szükséges intézkedéseket megteszi, azonban a hatósági vizsgálatról, annak eredményéről, felvilágosítás – a bejelentéssel érintett hozzájárulása, illetve egyéb törvényi felhatalmazás hiányában – részére nem adható.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[2] A felperes keresetében a Panasz tv. 5. § (2) bekezdése és 11. §-a alapján a közigazgatási cselekmény elmulasztásának megállapítását kérte, mivel az alperes a bejelentésre megtett intézkedésekről nem értesítette. Álláspontja szerint az alperes megsértette a Panasz tv. 12. §-ban foglaltakat is, mert az alperes mulasztása miatt a rendszerben az Alapvető Jogok Biztosa sem tud eleget tenni a megtett intézkedésekkel kapcsolatos adatmegőrzési kötelezettségének. Kérte továbbá, hogy a bíróság érdekltként értesítse az Alapvető Jogok Biztosát.

[3] Az alperes védiratában a keresetlevél visszautasítását, annak hiányában a kereset elutasítását kérte, mivel a Panasz tv. 5. § (2) bekezdésében írt értesítés nem a Kp. 4. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási cselekmény. Előadta, hogy a keresetlevél kézhezvételét követően a korábbi tájékoztatását kiegészítette, közölte a felperessel, hogy a bejelentéssel érintett részéről jogellenes cselekményt nem észlelt, eljárás elrendelését nem tartott szükségesnek.

[4] A kiegészítő tájékoztatással kapcsolatban a felperes akként nyilatkozott, hogy a részéről megjelölt mulasztás, mint jogsérelem, alperes általi orvoslását elfogadja, majd a későbbiekben jelezte, hogy a keresetétől ugyanakkor nem kíván elállni.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a jogszabályban előírt tájékoztatás nem minősül a Kp. 4. § (1) és (3) bekezdései szempontjából közigazgatási cselekménynek, ugyanis a közigazgatási cselekmény konjunktív feltételei közül a közigazgatási jog általi szabályozottság nem teljesül. A Kúria Kpkf.39.858/2020/3. számú végzésében megjelenő jogértelmezéstől nem kívánt eltérni. Eszerint a Panasz tv. hatálya alatt keletkezett válaszok nem minősülnek közigazgatási cselekménynek.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett elsődlegesen az eljárás megszüntetését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását, harmadlagosan az elsőfokú ítélet perköltség viseléssel kapcsolatos rendelkezésének a megváltoztatását, valamint a 6. sorszámú végzés hatályon kívül helyezését kérte.

[7] Indítványozta a zártan kezelt iratok megismerésének lehetővé tételét. Vitatta az elsőfokú bíróság közigazgatási cselekmény minősítésével kapcsolatos érveit, és hangsúlyozta, hogy az alperesnek arról kellett volna határoznia, hogy a bejelentésre intézkedést tesz-e, vagy azt mellőzi, melynek eredményéről a tájékoztatás nem mellőzhető. Ezen kérdés megítélése a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontja szerinti egyedi döntés, amely a mulasztási per megindításáig elmaradt, annak ellenére, hogy a Panasz tv. 5. § (2) bekezdése alapján jogosult volt a tájékoztatásra. Az, hogy az alperes ezt elmulasztotta a jogi helyzetét hátrányosan érintette. A hivatkozott kúriai határozatot az elsőfokú bíróság a jelen ügyben nem alkalmazhatta, ugyanis az csak a panaszokra és nem a közérdekű bejelentésekre vonatkozott. Azzal is érvelt, hogy a kiegészítés a Kp. 83. § alapján jogsérelem orvoslásnak minősül, melyet a per során elfogadott, ennek ellenére az elsőfokú bíróság az eljárást nem szüntette meg, ezáltal a Kp. 2. § (1)-(4) bekezdéseiben írt hatékony jogvédelem elve a Kp. 81. § (1) bekezdés g) pontja, 83. § (3), (6) bekezdései sérültek. A bírósági gyakorlat szerint az így meghozott ítélet felülbírálatra nem alkalmas, továbbá az eljárást a fellebbezési eljárásban is meg lehet szüntetni, ha a jogsérelmet a felperes kereseti kérelmének eleget téve orvosolták. Ezen túlmenően kifogásolta, hogy a zártan kezelt iratokat nem ismerhette meg, mely sértette az információs rendelkezési jogról és az információ szabadságáról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 35. § (1), (5) bekezdéseit, valamint a Kp. 12. § (1) bekezdését. Séremezte, hogy a biztost a kérelme ellenére nem értesítették, melynek elmulasztása a Kp. 20. § (1), (4) bekezdéseivel és a Panasz tv. 12. §-val ellentétes. Előadta, hogy az alperes jogellenes mulasztása miatt kellett a pert megindítania, ebből következően a Pp. 86. § (2) bekezdését alapul véve a kereset elutasítása esetén is az alperest kellett volna kötelezni perköltségének megtérítésére.

[8] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyben hagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla döntése

[9] A Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezését nem találta megalapozottnak.

[10] Rögzítette, hogy a Kúria több határozatában kimondta, hogy mulasztási ítélet meghozatalára kizárólag a Kp. 4. § (1) és (3) bekezdései szerinti közigazgatási cselekmény elmulasztása esetén kerülhet sor. A felperes alaptalanul állította, hogy a Panasz tv. 5. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatás a Kp. 4. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási cselekmény, ezáltal a (3) bekezdés a) pontja szerinti egyedi döntés. Helyesen vette alapul az elsőfokú bíróság azt, hogy valamely cselekmény a Kp. szempontjából akkor minősül közigazgatási cselekménynek, ha a Kp. 4. § (1) bekezdésében írt három konjunktív feltételnek megfelel.

[11] Alaptalanul hivatkozott a felperes arra is, hogy tájékoztatás elmaradása a jogi helyzetét hátrányosan érintette. A felperes érdekképviselői szerv, aki a közigazgatási eljárásban törvényi, vagy kormányrendeleti felhatalmazás alapján vehetne részt, ilyet azonban nem jelölt meg. A felperes által állított jogsértés nem a Kp. szerinti, azaz nem közigazgatási cselekmény elmulasztása, ezért a Kp. 2. § (1) bekezdésének és az 5. §-nak elsőfokú bíróság

általi megsértése fel sem merülhet. Ugyanez a megállapítás tehető az eljárás megszüntetésére irányuló fellebbezési kérelem vonatkozásában. A Panasz tv. szerinti eljárás nem közigazgatási tevékenység, ezért a keresetindítást követően megtett kiegészítés nem tekinthető a Kp. szerinti jogsérelem orvoslásnak. Helyesen járt el ezért az elsőfokú bíróság, mikor a felperes Kp. 83. §-ra alapított eljárás megszüntetése iránti kérelmét mellőzte.

[12] Nem volt alapos a zártan kezelt iratok megismerésére vonatkozó felperesi érvelés sem. Hangsúlyozta, hogy az Info tv. szerinti eljárásoktól különbözik a per során alkalmazott, a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2022. (VIII.01.) IM rendelet 41. §-a szerinti zárt adatok kezelése. A biztos értesítésével kapcsolatban sem tévedett az elsőfokú bíróság, ugyanis a mulasztási perben hozandó ítélet az alperes és nem a biztos feladatellátási kötelezettségével kapcsolatos.

[13] Nem tartotta alkalmazhatónak a Pp. 86. § (2) bekezdésében foglalt sajátos perköltségviselési szabályt sem, miután az alperes az eljárásban a perbeli cselekményekkel nem késlekedett, felesleges költséget nem okozott, tehát nem merült fel olyan körülmény, amely ezen jogszabályhely alkalmazását vonta maga után.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a Fővárosi Ítéltábla ítéletének elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és a Kp. 81. § (1) bekezdés g) pontja, valamint Kp. 83. § (3) és (6) bekezdései alapján az eljárás megszüntetését kérte, másodlagosan a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását, míg harmadlagosan a Fővárosi Ítéltábla új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kérte, negyedsorban a jogerős ítélet megváltoztatását kérte oly módon, hogy a Kúria az alperest kötelezze a 450.000 Ft elsőfokú és 140.000 Ft másodfokú perköltség viselésére, míg mellőzze a felperes perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést.

[15] Ezen túlmenően kérte a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.356/2025/4. számú ítéletével együtt a Fővárosi Törvényszék 21.K.703.963/2024/6. számú végzésének felülbírálatát is és annak hatályon kívül helyezését.

[16] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjai, valamint a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján indítványozta.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási okot azzal indokolta, hogy jelen eljárásban az az elvi jelentőségű iránymutatást igénylő jogkérdés merült fel, hogy a Kp. 129. § (2) bekezdése alapján – közigazgatási cselekmény esetleges hiányában is – megállapítható-e a közigazgatási szerv mulasztása abban az esetben, ha egyértelműen közérdeken alapuló kényszerítő indok teszi szükségessé. E normát kibontó elvi tartalom kimunkálása elengedhetetlen, mivel a jogkérdés megválaszolásának hiánya társadalom széles körére közvetlen kihatással bír. Ugyanis, ha a bíróságok a mulasztási perekben a Kp. 129. § (2) bekezdése szerinti közérdeken alapuló kényszerítő indok vizsgálatát, s a mulasztás ennek alapján történő megállapítását a közigazgatási cselekmény hiányára hivatkozva mellőzik, az a közérdekű bejelentések jogintézményének teljes kiüresedéséhez vezet. Jelen ügy tényállásának alapját képező illegális fémkereskedelem elleni fellépés, valamint a fémkereskedelem jogszabályi keretek között tartása nem pusztán felperes egyéni érdeke, hanem a teljes társadalom érdeke, azaz kiemelt közérdek.

[18] Előadta továbbá, hogy jelen ügyben olyan elvi jelentőségű jogkérdés merült fel, amelyben a Kúria korábban még nem hozott iránymutató döntést, nevezetesen az, hogy ha közérdekű bejelentés benyújtását követően a közigazgatási szerv nem tájékoztatja a bejelentőt a megtett intézkedésekről, illetve azok esetleges elmaradásáról, akkor az írásbeli értesítés elmaradása esetén helye van-e mulasztási pernek az írásbeli értesítés kikényszerítésére. A közérdekű bejelentés célja közigazgatási szerv közigazgatási hatáskörének aktiválása, melyből következően a közérdekű bejelentésről való döntés közigazgatási cselekménynek minősül, hiszen közigazgatási szerv, közigazgatási jogviszony és szabályrendszer keretei között hozza és érinti a bejelentő jogát és jogos érdekét, továbbá tárgya a közérdek védelme.

[19] Szerinte elvi iránymutatást igénylő jogkérdés az is, hogy a közigazgatási perben a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 86. § (2) bekezdésének kógens szabálya miként alkalmazandó. Ez nem csupán a felperes egyéni individuális sérelmének orvoslását jelenti, hanem kiemelkedő társadalmi jelentőséggel bír. A Kúria még korábban nem hozott elvi döntést abban a speciális kérdésben, hogy a közigazgatási szervek mentesülhetnek-e a perköltség viselése alól, ha mulasztási per indítására a saját, valóságnak nem megfelelő hatósági tájékoztatásokkal adtak okot.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdés ad) alpontja szerinti befogadási okot abban látja megvalósultnak, hogy a közigazgatási bíróság nem értesítette a perbe lépés lehetőségéről az ismert érdekeltet, az Alapvető Jogok Biztosát. A Kúriának abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy az Alapvető Jogok Biztosának, mint ismert érdekelt perbe lépésének lehetőségéről való értesítés elmaradása az ügy érdemi elbírálására kiható jogszabálysértésnek minősült-e, vagy sem.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási okot azért látja megállapíthatónak, mert az elsőfokú bíróságokon alapvetően egységes és kialakult gyakorlat, hogy egy közigazgatási szerv által kezelt adat közérdekű adati minőségéről, illetve megismerhetőségéről a polgári bíróság rendelkezik kizárólagos hatáskörrel. A közigazgatási bíróság önkényesen, normatív alap nélkül, saját hatáskörébe vonta az alperes, mint

közigazgatási szerv által kezelt adat megismerhetőségéről való döntést annak ellenére, hogy erről kizárólag a polgári bíróság rendelkezik hatáskörrel dönteni.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okkal összefüggésben előadta, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben tért el a Kfv.IV.38.154/2021/7. számú határozatának [33] bekezdésétől, amely elvi értelemben foglalt állást, hogy felülbírálatra nem alkalmas az az ítélet, amely a közigazgatási szerv jogsérelem orvoslására tett cselekményét a Kp. 83. §-a szerinti eljárásrendet követve nem értékeli. Az ügyazonosság körében hangsúlyozta, hogy a Kúria Kfv.IV.38.154/2021/7. számú határozata rögzítette a jogsérelem orvoslásával kapcsolatos eljárási szabályokat, és az alsófokú bíróság ezzel kapcsolatos kötelezettségeit.

[23] Eltér a jogerős ítélet a Kfv.VII.37.108/2020/5. számú határozat [12] bekezdésétől, amely rögzíti, hogy az eljárás bármely szakaszában, a fellebbezési eljárásban is meg kell szüntetni az eljárást, ha a közigazgatási szerv jogorvoslati szerve a jogsérelmet a kereseti kérelemnek eleget téve orvosolta és a felperes ilyen tartalmú nyilatkozatot tett. A felperes ügyében azért állapítható meg az ügyazonosság, mert az egyértelmű közlést tett a felperes felé, hogy a jogsérelmet az orvosolta, azonban az eljárás megszüntetésére mégsem került sor.

[24] Előadta, hogy a jogerős ítélet a közigazgatási cselekményi minőséggel kapcsolatos állásfoglalásával pozitív irányban meg nem engedett kiterjesztő értelmezéssel tért el jogkérdésben a Kúria Kpkf.39.858/2020/3. számú határozattól, illetve olyan jogértelmezést tulajdonított a kúriai határozatnak, mely abban nem található meg, hiszen annak nem közérdekű bejelentés, hanem panasz alapján tett intézkedések voltak a tárgyai. Ezzel összefüggésben arra is rámutatott, hogy a fenti hivatkozott kúriai határozat és felperes ügye között semmilyen ügyazonosság nem állapítható meg, mégis az eljáró bíróságok e határozatban foglaltakra irányadó jogértelmezésként hivatkoztak.

[25] Előadása szerint a jogerős ítélet jogkérdésben tért el továbbá a Kfv.IV.37.683/2025/9. számú határozat [46] bekezdésében foglaltaktól, amely egyértelműen rögzítette, hogy a közérdekű adat kiadása iránti perre a közigazgatási bíróság nem rendelkezik hatáskörrel, az ilyen per kizárólag a polgári ügyekben eljáró bíróság hatáskörébe tartozik.

[26] Sérelmezte, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltért a Kfv.III.37.926/2020/4. számú döntés [29] bekezdésétől, amely kimondta, hogy az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő, ha a közigazgatási bíróság nem értesíti a perbe lépés lehetőségéről az ismert érdekeltet.

[27] A felülvizsgálati kérelem érdemi indokaiban az eljárás megszüntetésével kapcsolatos kifogásait, a közérdeken alapuló kényszerítő indok vizsgálatának elmaradását, a vitatott cselekmény közigazgatási cselekményi minősítését állította és kérte az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését a Panasz tv. 5. § (2) bekezdése, illetve a Kp. 127-129. §-ai

Alaptörvényellenességével kapcsolatban, mulasztásban megnyilvánuló Alaptörvényellenesség megállapítására.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[29] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[30] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelem sorrendjében megjelölt befogadási indokok alaposságát vizsgálta. A felülvizsgálati bíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[32] Kp. 117. § (4) bekezdésének rendelkezése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kp. 117. § (4) bekezdése valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell. A jogalkotó az indokolási kötelezettség előírásával lehetőséget ad a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára annak kifejtésére, hogy mely indokok mentén tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését, mert csak így kerülhet abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelem előterjesztőjének szempontjából vizsgálja a befogadhatóságot.

[33] A Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozó kérdés, ezáltal indokolt-e a felülvizsgálati kérelem befogadása és érdemi elbírálása. A Kúria kiemeli, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő voltára hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetőség.

[34] A felperes a felülvizsgálati eljárás lefolytatását a jogkérdés különleges súlyára, társadalmi jelentőségére hivatkozással kérte. A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti. [Kfv.IV.37.960/2020/2.] Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson. [Kfv.III.37.778/2020/2.]

[35] A Kúria az ügyben a felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét nem látta megállapíthatónak. A Kúria továbbá nem észlelte a felperes által felvetett jogkérdés nagy számú ügyben való előfordulását, annak egyedi ügyön túlmutató hatását. Rámutat a Kúria arra is, hogy a felperes nem tett konkrét tényállítást arra vonatkozóan sem, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása az egyedi tényállású ügyön túlmutató különös súlyú, jelentőségű, a jogalanyok széles körét érintő jogkérdés eldöntése érdekében szükséges lenne. A Kúria nem észlelte, hogy a felvetett jogkérdés a

jogalanyok széles körét legalább áttételesen érintené, vagy tömegesen fordulna elő. Az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná (Kfv.VII.45.058/2023/2.).

[36] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelmet a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében általánosságban akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulatában szabályozott befogadási ok az alsóbb fokú bíróságok által hozott határozatok közötti eltérés esetén alapozhatja meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A felperes a befogadhatósági ok indokolásában nem nevesített olyan alsóbb fokú bírósági határozatokat, amelyek felvetnék a joggyakorlat széttartó voltát vagy a jogegység megbomlásának veszélyét, és ilyen határozatokról a Kúriának sincs tudomása.

[37] A felperes felülvizsgálati kérelmében jogkérdésre hivatkozott, azonban nem mutatta be, hogy e kérdés mikénti eldöntése kapcsán a bírói gyakorlat egysége sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne, a jogerős ítélettől eltérő értelmezésen alapuló ítéleti döntésre nem hivatkozott. A Kúria álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem nem vetett fel olyan új szempontot, amely miatt mulasztási perrel kapcsolatban a kialakult gyakorlat ismételt megfontolást igényelne. Kiemeli a Kúria a Kf.III.39.133/2022/6. számú ítélet elvi tartalmát, amely szerint mulasztási ítélet meghozatalára kizárólag a Kp. 4. § (1) és (3) bekezdései szerinti közigazgatási cselekmény elmulasztása esetén kerülhet sor. A közigazgatási cselekmény joghatást vált ki, ami a Kp. 4. § (1) bekezdéséből adódóan abban nyilvánul meg, hogy az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányul, de legalább azt eredményezi. Helytállóan vizsgálták az eljáró bíróságok azt, hogy a perbeli ügyben fennállt-e a Kp. 4. § (1) és (3) bekezdései szerinti közigazgatási cselekmény elmulasztása, avagy nem. Mulasztási per akkor indítható, ha a közigazgatási szerv nem tesz eleget jogszabályban előírt kötelezettségének. A per tárgya tehát maga a mulasztás, a per végső célja a hatóság eljárásának, döntésének, vagy más cselekményének a kikényszerítése. Ha a közigazgatási szervnek nem áll fenn eljárási kötelezettsége, akkor mulasztási per nem indítható. (Kfv.III.37.517/2020/7.) Az elsőfokú és másodfokú bíróság a kialakult joggyakorlatot követve elemezte, hogy fennállnak-e az alperes tájékoztatása kapcsán a közigazgatási tevékenység fogalmi elemei.

[38] A felperes által nevesített, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadási ok tekintetében a Kúria már több határozatában (pl. Kfv.VII.37.807/2025/2.) rámutatott arra, hogy a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti, miként arra is, hogy a befogadásról szóló döntés során a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálata nem végezhető el. A felülvizsgálati eljárásban a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján

alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja szerint kizárólag azon jogsértések vizsgálatára kerülhet sor, amelyek tekintetében a kérelmező fél megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, valamint tényekkel is alátámasztja, hogy az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegés miben nyilvánul meg, és az az ügy érdemi elbírálására kihatással volt [BH2015.307.; BH2017.196.; Kfv.II.37.690/2022/2.; Kfv.III.37.043/2022/2.; Kfv.V.35.078/2024/2.].

[39] Bár a felülvizsgálatot kérő fél megjelölte, hogy mely eljárási jogszabálysértés áll fenn, azonban a törvényi hely felhívása mellett nem indokolta, hogy az általa állított eljárási jogsértés mennyiben hatott ki az ügy érdemére (Kfv.VII.37.196/2023/2.).

[40] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem elégséges, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek, adott esetben téves jogértelmezésen nyugvónak tartja.

[41] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok tekintetében hangsúlyozza, hogy alkalmazásának elsődleges feltétele a hivatkozott kúriai döntéssel (döntésekkel) összefüggésben az ügyazonosság megléte, mert a jogegység szempontjából csak akkor releváns az ügyek megítélése közötti eltérés, ha az ügyek egymással összevethetőek. Az ügyazonosság több tényező által befolyásolt összetett jogfogalom, melyet mindig esetről esetre kell vizsgálni és szigorúan kell figyelembe venni az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (annak hatályát, normatartalmát) és a jogértelmezés szempontjából releváns tényeket. A Kúria Jogegységi Tanácsa által a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatban kimunkált ügyazonosság kritériumai szerint „Nincs ügyazonosság eltérő anyagi jogi háttérű, azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, vagy azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult közigazgatási jogviták között. Alappal kérdőjelezhető meg az ügyazonosság továbbá: azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén”. A befogadást megalapozó eltérésnek ezen befogadási oknál a Kúriának már közzétett határozata és a támadott, a Kúria határozatával egyébként ügyazonos jogerős bírósági határozat között kell fennállni.

[42] A felperes az indokolási kötelezettségének eleget tett, megjelölte a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelyhez képest a jogerős ítéletet ellentmondásosnak tartja. A felperes eljárási kérdésben hivatkozott ellentmondásos megítélésre. A Kúria hangsúlyozza, hogy ilyen esetben is irányadó, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásához szükséges jogegység kérdését mindig a konkrét ügghöz, az abból fakadó konkrét jogértelmezéshez képest kell vizsgálni.

[43] A Kfv. 38.154/2021/7. számú döntés [33] bekezdése elvi élel rögzítette, hogy felülbírálatra nem alkalmas az az ítélet, amely a közigazgatási szerv jogsérelem orvoslására tett cselekményét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 83. §-a szerinti eljárásrendet követve nem értékeli. Önmagában ez a megállapítás még nem elegendő a perbeli ügygel való azonosság megállapításához, vizsgálni kellett, hogy azonos jogi környezetben hozott döntésekről van-e szó. A Kúria megállapította, hogy a hivatkozott döntésben nem mulasztási per kapcsán, hanem megtámadási keresettel összefüggésben állapította meg a Kúria a Kp. 83. § (5)-(6) bekezdésében szabályozott eljárási rend követési kötelezettséget. A perbeli esetben nem egy kötelezettséget megállapító határozat jogszerűsége volt a vita tárgya, hanem a felperes azon kereseti állítását kellett a bíróságnak elbírálnia, hogy kellett-e az alperesnek döntést hoznia, illetve az a tájékoztatás, amit a felperesnek küldtek közigazgatási cselekmény-e. Már emiatt sem áll fenn az ügyazonosság, másrészt a felperes a tájékoztatás kiegészítésének ismeretében keresetét fenntartotta, amiről a bíróságnak döntenie kellett. Két eltérő jogintézményről lévén szó az ügyazonosság nem megállapítható. Az előbbieken kifejtettek okán nem vonható az ügyazonosság körébe a Kfv.37.108/2020/5. számú döntés [12] bekezdésében a másodfokú eljárásra vonatkozó megállapítása sem.

[44] A Kfv. 37.683/2025/9. számú ügyben az Infotv. 31. §-n alapuló közérdekű adatok megismerése iránti igény elbírálására vonatkozó hatásköri kérdésekben foglalt állást a Kúria. A perbeli ügyben nem ilyen jogvita állt fent, hanem egy Panasz tv. 5. §-n alapuló közérdekű bejelentéshez kapcsolódó tájékoztatási kötelezettség elmulasztását kifogásolta a felperes. Azzal, hogy a perben csatolt, zártan kezelt adatok megismerését nem biztosította a bíróság, nem az Infotv. alapuló kérelemről döntött. Emiatt ügyazonosság hiányát állapította meg a Kúria.

[45] A Kfv.37.926/2020/4. számú döntés valóban elvi élel mondta ki, hogy lényeges, az ügy érdemi elbírálására kiható jogszabálysértésnek minősül, ha a közigazgatási bíróság nem értesíti a perbelépés lehetőségéről az ismert érdekeltet. Az ügyazonosság nem áll fenn, mert közigazgatási tevékenység hiányában a Kp. 20. § (1) bekezdésben írt feltételek nem teljesülnek. A Kúria megállapította, hogy ilyen kérdések a perbeli ügyben egyáltalán nem merültek fel, ügyazonosság tehát ebben az esetben sincs.

[46] Mindezek miatt a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem látott lehetőséget.

[47] A felülvizsgálati kérelem befogadásnak feltételei tehát nem álltak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[48] *Nem indokolt a felülvizsgálati kérelem joggyakorlat egységének biztosítása érdekében való befogadása, ha az ügyben felmerült jogkérdésben a Kúria közzétett gyakorlattal rendelkezik, annak továbbfejlesztése nem indokolt, a fél nem valószínűsített az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegést. A per érdemére tartozó jogszabályok – állított – téves értelmezése nem teszi lehetővé a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján, az eljárási jogi hiba miatti befogadást.*

[49] *Ügyazonosság hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási érvelés sem foghat helyt.*

Záró rész

[50] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[51] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[52] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. április 30.

Dr. Kalas Tibor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

előadó

bíró

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő